Iedere maand stappen we aan boord bij één van de ligplaatshouders van onze haven. In augustus 2018 was dat bij:

…. Jan en Rikie Flierman uit Colmschate, box 413

- **Hoe lang zijn jullie ligplaatshouder in Ketelhaven?**

Deze maand een gesprek met een bijzondere 'ligger', namelijk die het langst in de haven is: al bijna 50 jaar!! De familie Flierman staat al ingeschreven vanaf december 1969.
En al gauw blijkt dat we te maken hebben met een zeer kwieke 'oudere' ligger. Bij iedere vraagt springt Jan namelijk als een jong hert de kajuit in om met meer informatie - in de vorm van een gegraveerd glas, een krantenbericht, een uiterst zeldzaam boekje over het type schip of een reisverslag 'dat je móet lezen' … tevoorschijn te komen. Kortom: het wordt een dynamisch gesprek!

- **Met welk type schip varen jullie en zijn er bijzonderheden over te vertellen?**

Dan brandt Jan los, hij kan met woorden alleen niet uitleggen waarom de Vertue, want dat is het type schip waarmee ze varen, zo'n geweldig scheepje is. Alle bovengenoemde hulpmiddelen komen tevoorschijn. Een bericht uit een tijdschrift uit 1993 vat goed samen waarom een Vertue zo bijzonder is en waarom voor deze naam is gekozen:



Vertue

In 1936 gebeurde iets dat grote gevolgen voor de toekomst zou hebben. Giles werd gevraagd om een klein maar zeewaardig zeilbootje te ontwerpen. Het was de bedoeling dat er seriebouw uit zou groeien, maar hoewel het jacht er goed uitzag en ook prima zeilde wilde het met de bouw en de verkoop niet erg vlotten. In 1939 waren er nog maar negen van het type gebouwd. Giles' partner Humphry Barton kwam toen op het idee om samen met zijn vrouw op het jachtje te stappen en een lange tocht te maken. Het was de bedoeling om het schip zo meer bekendheid te geven. Deze opzet lukte, want Barton deed 22 havens rond Groot-Brittannië aan en zeilde achthonderd mijl. Het jacht werd bekend, mede dank zij een overwinning van bouwnummer vijf, de Epeneta, die een wedstrijd van de Little Ship Cup won. De bij de prijs behorende beker werd de Vertue-cup genoemd omdat de clubsecretaris Michael Vertue dat een goed idee had gevonden. Giles besloot toen om zijn ontwerp ook Vertue te noemen en het werd een groot succes. Na 1945 kwam het toen van een torentuig voorziene jacht in seriebouw; er zijn er meer dan tweehonderd van gebouwd.

De Vertue blijkt een rijke geschiedenis te hebben. Iedere oudere zeiler kent het schip, dat bekend staat als het kleinste zeewaardig kajuitzeiljacht. Ontworpen door de beroemde Engelse scheepsontwerper Jack Laurent Giles en gebouwd in 1963. Het schip is geheel vervaardigd van teakhout bij de Chinese scheepswerf Cheoy Lee Shipyard in Hong Kong. Jan en Rikie zijn de 4e eigenaar van deze nr. 118 (van in totaal ongeveer 200 gebouwde Vertue's). In een zeldzaam blauw boekje wordt verteld over de reizen die de diverse Vertue's hebben gemaakt; in een pagina's vullende opsomming blijkt dat de meeste exemplaren de wereldzeeën hebben bevaren. Jan wordt alsmaar enthousiaster als hij erover vertelt; dit schip is zó goed gebouwd, het is net een vis die gemakkelijk in elk weertype en met elke golf meezwemt!

Foto's binnen

- **Wat is de naam van het schip?**

De Engelsman Dan Robertson doopte in 1954 zijn Vertue om tot 'Easy Vertue'. Deze naam is overgenomen door de vorige eigenaar van de Vertue van de familie Flierman.

- **Is dit jullie eerste schip?**

Al voordat Jan en Rikie trouwden betekende een boot veel: toen ze 17 en 18 jaar oud waren betaalden ze ieder 400 gulden om eigenaar te worden van een Polywood (kleine Vrijheid), die ze in Giethoorn hadden liggen. Daarna kwamen ze naar Ketelhaven met een Kolibri 560, die ze eveneens opknapten en met winst verkochten. Jan lacht daarbij; met winst verkopen kon nog in die tijd! Op de Kolibri voer ook al hun eerste kind mee. Op het volgende schip, een Victoire 22, voeren ze met 2 kinderen en daarna kwam een Halcyon 27. Groot genoeg voor een gezin met 3 kinderen. In 1989 kochten ze de Vertue. Oók een mooi verhaal: Jan had al veel gelezen over de Vertue en had zijn zinnen daarop gezet. In de Vaarkrant van de Telegraaf plaatste hij een advertentie: Vertue gezocht! Daarop reageerde ene meneer Van Klingeren uit Zaanstad. Dit bleek de architect te zijn van de Meerpaal in Dronten. Hij werd te oud voor zijn boot, maar had een vraagprijs in zijn hoofd, die Jan en Rikie's portemonnee ver te boven ging. Er ging een winter overheen en Jan en Rikie konden hun geluk niet op toen de heer Van Klingeren in het voorjaar belde dat hij aan hun de Vertue wilde verkopen voor het bedrag dat Jan had geboden. 'Omdat we merkten dat u een liefhebber bent!'
De teakhouten Vertue blijkt ook zeer onderhoudsvriendelijk: 1 x per jaar wordt het houtwerk aan de opbouw gelakt en 1x per 5 jaar wordt het schip geschilderd.

- **Wie is de bemanning en wat doen jullie in het dagelijks leven?**

Rikie (75) was coupeuse en is nu vrijwilligster in een bejaardentehuis. Jan (bijna 75) is 43 jaar zelfstandig ondernemer geweest in de loon/mechanisatie/bos-+tuinbouw sector. Jan en Rikie hebben 3 kinderen (48, 45 en 41 jaar) en 4 kleinkinderen, waarvan er 2 met hun ouders in Frankrijk wonen.

- **Wat was jullie zeilgebied het afgelopen jaar en waarheen gaat het komend jaar? Wat is de verste bestemming ooit geweest.**

De familie Flierman zeilt tegenwoordig vooral dichtbij huis, met dagtochtjes en korte reizen op het Ketelmeer en het IJsselmeer. Voorheen bevoeren ze vooral de Engelse Oostkust, van het eiland White tot aan Peterhead, bovenin Schotland.

In 1992 wonnen ze de zg. ‘Zeepaardbeker’ bij de Nederlandsche Vereeniging van Kustzeilers. De prijs wordt jaarlijks toegekend aan de schipper van het zeiljacht dat, buiten een wedstrijd om, met een max. waterlijn van 7.93, op basis van lengte/breedte/aantal vaardagen de grootste afstand heeft afgelegd.

- **Hebben jullie nog dromen voor de toekomst?**

Lekker blijven varen en gezond blijven.

- **Hebben jullie nog tips voor andere zeilers?**

Varen met een windvaan, bij aan-de-windse of ruime koersen is ideaal.
Maar vooral: als je je horizon wilt verbreden, dan kun je dat het beste in een rustig tempo doen en stukje bij beetje je eigen grenzen en mogelijkheden (en die van je schip) leren kennen.
En: onderschat nooit de zee!

Naschrift: het boek wat ik meekreeg om te lezen, is inderdaad heel boeiend! ‘Een vader een zoon en de zee’ van David en Daniel Hays, over hun reis rond Kaap Hoorn met een Vertue ..